Napsal uživatel Václav Petříček
Sobota, 05 Listopad 2016 13:55





Je to zvláštní, ale i taková obyčejná věc, jako je trávník, může být předmětem dohadů i sporů. Určitě každý chápe neoddiskutovatelnou funkci trávníků v hezkém a zdravém životním prostředí. Mnohý z nás si myslí, že nejde o žádnou vědu. Omyl! I trávníky jsou předmětem vědeckého zájmu. Existují totiž přírodní travinné porosty, lépe společenstva, která se udržují bez zásahu člověka. Ty v našem městě nejsou. Příkladem jsou jednak stepní trávníky, jednak vysokohorské trávníky nad klečovým pásmem, nejblíže od nás v Krkonoších. A nakonec dočasné trávníky v přírodních lesích, udržované v prehistorii velkými divokými býložravci. No a pak už byl jen krok ke vzniku kulturní trávníků prvních zemědělců asi před 7 000 lety, využívaných a udržovaných pastvou či kosením. Dnes na území našeho katastru jsou extenzivní louky a pastviny na vymření. Již v renesanci vznikly první okrasné trávníky, vesměs kolem panských sídel. V 16. století, za Krajířů z Krajku i v našem zámeckém parku. Možná, že vypadaly podobně jako na obrázku ze současnosti, který se musí líbit každému romantikovi, ekologům především. Někteří naši spoluobčané ale namítají: „Bordel, už to mělo být dávno posekané!“. Proč? Ideálem „moderního“ trávníku je totiž tzv. trávník anglický: krátký, jednolitý, hustý a rosničkově zelený pažit, který přímo vybízí k poležení. Založit a pečovat o něj je také „věda“. Aby dobře vypadal, potřebuje být založený na kvalitním podkladu, potřebuje pravidelnou seč alespoň jedenkrát za týden, pravidelnou a vydatnou zálivku a přihnojování během vegetace. Děláme to na svých zahradách rádi a bereme jako relaxaci. Pečlivost úsilí o dokonalý vzhled trávníku, může mít až charakter posedlosti. Specifické příklady druhově chudých a na péči náročných nízkých trávníků najdeme např. na profesionálních fotbalových hřištích, jako je to naše na druhém obrázku, nebo na tzv. greenech golfových hřišť. Pak už zbývá umělý trávník …

Vraťme se do našeho parku. Zde jde o přírodě blízkou loukou, která je pestrá, barevná a plná života – od motýlů a brouků po drobné obratlovce. To u anglického trávníku není. Kosit by se měla tradičně i jen dvakrát ročně. Snad si ještě někdo v našem spíše průmyslově-obchodním městě vzpomíná na dvě fáze senoseče luk – sena a otavy. První v květnu až červnu, druhá v

srpnu až září. Odborníci z oborů biologie, sociologie, estetiky i pedagogiky i laičtí milovníci přírody se přimlouvají tuto tradici i na městských veřejných prostranstvích uplatnit. Tradiční termíny kosení nejen udržují plochy blízké přírodě, ale jsou i ekonomicky nenáročné. Samozřejmě na malých plochách veřejné zeleně v silně urbanizovaném prostředí se intenzivní péči nevyhneme. Ano, slyším i varování: a co alergie? Za ní ale květnaté louky nemohou, o tom jsou celé odborné knihy.

Václav Petříček

Poznámka: původně byl příspěvek za Komisi životního prostředí určen do Kosmonoského zpravodaje, panem redaktorem přijat, ale pak asi bylo rozhodnuto jinak.